

Nejbrutálnější mafie. Cosa Nostra je proti našim politikům jen slabým odvarem.

- CZ24 News | 28. prosince 2022

ČESKO: Pamětníci socialismu si jistě dokážou připomenout tehdejší novinové titulky varující nás před západním imperialismem. Někdo vzal tehdejší varování za své a ideologicky splynul s vládnoucí garniturou, ovšem listopad 1989 ukázal, že těch nevěřících byla většina a na Západ zbožně koukala velká část Čechoslováků. S odstupem času tu však vzniká plno otázek a je s podivem, jak málo odpovědi se tázajícím dostává.

Socialismus se nám může zdát z dnešního pohledu velmi rozporuplný. K jeho kladům patřila vysoká zaměstnanost, životní jistoty, mnohem méně vnímatelné rozdělení do jednotlivých vrstev, fungující průmysl, potravinářství, byli jsme v mnohém samostatní. Fungovalo zdravotnictví (byť flaška či obálka byly vhodným doprovodným činitelem), školství, v němž indoktrinačním faktorem byla vedoucí úloha KSČ, sociální systém neumožňující žebráctví, bezdomovectví či vychytralou sociální strategii nepřizpůsobivých spoluobčanů, také armáda měla svou nezastupitelnou roli. Vandalství a některé další současné nešvary téměř neexistovaly, policie měla vcelku dost velkou autoritu. Zaměstnanci jezdili na levné rekreace, sport byl přístupný každému, tzv. pionýrské tábory dokázal zaplatit každý rodič, podnikové byty patřily ke standardu a..a dalo by se pokračovat.

Každá mince má dvě strany, takže protikladem dnes již většinou lidí zapomenutých výhod byla jistá technologická zaostalost, mnohem horší zásobovanost relativně chudého trhu, potlačované svobody v mnoha oblastech, například v cestování, svobodě projev. Docházelo k relativnímu omezování kariérního růstu závislém na členství ve straně a k prosazování komunistické ideologie. V roce 1989 jsme tedy dali přednost ke změnám v oblasti nevýhod a přestali si uvědomovat, o co přicházíme. Byl to vcelku logický krok a je třeba si přiznat, že komunisté to s naší ochranou před imperialismem Západu přeháněli. Jak lze dnes vypozařovat, v mnohém se nemýlili a jejich ostnatý drát na hranicích měl plno důvodů ke své existenci.

Po tzv. Sametové revoluci většina z nás ze samého nadšení z nabytých svobod přestala vnímat skutečné dění. Vrchní patro komunistů bylo exemplárně a demonstrativně odstaveno od moci (Jakeš, Štrougal, Štěpán...), ovšem to pod nimi se poměrně efektivně zúčastnilo rozpuštění státního majetku. Byl ukončen úspěšný socialistický podnikatelský projekt vytvořený Čubou, ovšem z jeho zkušeností čerpala řada jiných pozdějších kapitánů. Nicméně podstatným bylo, že se k moci dostala mafie vzešlá z disidentu a částečně i Prognostického ústavu. Devadesátky se staly proslulými v mnoha směrech a na všech úrovních. Nárůst kriminality byl obrovský a vražd ve stínu peněz bylo tolik, že se často považovalo za úspěch odhalení pachatelů poloviny z nich. Berdychův gang jich nakonec měl přidělen méně, než skutečně napáchal, mnohé se prostě staly koloritem doby.

Jenže největší zločiny na našem národu probíhaly v kancelářích. Případy kladenské Poldovky, plzeňské Škodovky, kopřivnické Tatry a mnoha dalších podniků, z nichž už dnes zbyly pouze vzpomínky na tehdy existující značky a ochranné známky, mají tak temnou historii a tolik zmizelých či přelitých finančních prostředků, že se nemůžeme divit současné chudobě našeho státu. Svůj podíl na tom má i zneužití kupónové privatizace, kauza Koženého, ale i tak známých zlodějů, jakými byli Krejčíř, Mrázek a další proslulí loupežníci. Bohužel ve skrytu za nimi zůstali politici. Na oko se nenáviděli, hráli velké divadlo, ovšem v pozadí se vždy dohodli a naprosto vyčistili státní pokladnu,

fondy, vyluxovali průmysl. A co nedokázali ukrást sami, za bakšíš levně prodali zahraničním zájemcům. Proslulé krátkodobé zhasnutí prosazované Václavem Klausem, které mělo umožnit přelití majetku z neschopného státu k novým „nejšikovnějším“, tak trvá dodnes. Po restitucích (prolomení Benešových dekretů Havlem a Schwarzenbergem je jejich odstrašujícím mementem) přišla privatizace spojená s rychlou změnou majitelů a vyvedením majetků do zahraničních společností, následovaly církevní restituce zaštitěné Kalouskem, dokončení rozprodeje fondu národního majetku by ráda uskutečnila Pekarová Adamová zbavením se Budvaru. Zůstává pár budov, silnic a to, co je zabavováno v různých kauzách týkajících se pouze a jen potěru. Velké ryby zůstaly vždy bez trestů.

Samostatnou kapitolou byly poté české banky, z nichž nezbyla žádná a smrad linoucí se z bankovníctví u nás posledních 33 let připomíná skládku. Stovky miliard mizející každoročně do zahraničí jsou ukázkou diletantství politické a krátkozraké garnitury z konce minulého tisíciletí. Z České republiky bylo vytunelováno vše a současní politici jakožto pohrobci těch z devadesátek mohou už jen jediné. Přiživovat se na nás občanech. Mafiánské móresy jim zůstaly, na rozkradení tu už nic moc není, takže se pasou na veřejných financích vzešlých z daní a půjček. I proto se stáváme státem s nejrychlejším zadlužováním a Pětikoalice uvažuje i o zvýšení daní a všech možných poplatků. Mafie zůstává mafií i v této době.

Naši politici stejně, jako ti eurounijní, nic nebudují, netvoří pro budoucnost. Jediné, co skutečně udržují, je systém vytváření vlastních zisků a tunelů. I za cenu devastace ekonomiky a likvidaci úspor každého z nás. Jsme ve fázi, kdy je dokončováno totální ožebračení většiny občanů, uskutečňováno rozdělení na elity a plebs, přičemž nůžky se rozevírají. To vše je realita, která má jeden velmi smutný faktor. Tím je mlčící chudnoucí většina. Ti, kteří vytváří skutečné hodnoty, si je nedokážou ubránit. Předávají výsledky své práce a bez náznaku odporu a nároku na odměnu v podobě solidní úrovně života donedávna standardní se podvolují dalšímu diktátu. Nadávali jsme za socialismu, ale umožnili jsme návrat mnohem větší diktatury. Až to konečně všichni pochopí, bude pozdě. Potencionální vůdci vzdoru budou umlčeni (připravuje se nový zákon nazvaný bojem proti dezinformacím), Policie ČR dostane více pravomocí (to už tu bylo v dobách STB), justice půjde na ruku vládní moci (to nikdy nepřestalo) a 95% Čechů bude koukat, kam jsme se to zase ponořili. Cosa Nostra je proti politikům u nás jen slabým odvarem.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)